

slagnummer for Fremskridtspartiet, og det er angrebene på den danske ulandsbistand. Jeg kan se på de ændringsforslag, som i går blev stemt ned, at Fremskridtspartiet foreslår, at man for 1996 trækker 3 mia. kr. fra den bilaterale bistand og 3 mia. kr. fra den multilaterale bistand.

Hr. Kim Behnke udfolder tit et vist sagligt talent i Finansudvalget og plejer at kunne være modtagelig for argumenter, sådan da. Jeg vil spørge, hvordan han forholder sig til den ros, den ganske usædvanlige, ubetingede ros, som er kommet fra OECD for en 14 dages tid siden, af dansk ulandsbistand.

Selv i en avis som Erhvervsbladet, som jeg er sikker på hr. Behnke læser hver dag – måske endda flere gange – var der på lederpladsen en fremhævelse af denne ros, og det ganske usædvanlige, man hæfter sig ved, er, at rosen ikke mindst gælder den måde, den danske støtte gives på, så modtagerlandene finder, at der er tale om et samarbejde. Det skaber tillid og optimisme og peger fremad. Til sidst står der: Når det så lykkes på en måde, så andre taler om, at Danmark er et forbillede, er det en anerkendelse, der er værd at forsvare. Er det synspunkter, der er hr. Behnke fuldstændig fremmede? Eller er det noget, som måske kunne få Fremskridtspartiet til næste år at lade være med at komme med disse paradeforslag?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er jo nemt at blive rost. Hr. Bjørn Elmquist vil opleve her den 24. i denne måned, at jo større gaver, der medbringes til fødselsdagsfesten, jo mere vil hr. Bjørn Elmquist blive rost for sit gavmilde sind og sin måde at være på over for familie, venner og bekendte, og hvem der nu ellers bliver begavet. Derfor er det så nemt for Danmark at opnå international ros og anerkendelse, når vi er det land i verden, der forholds-mæssigt yder mest i ulandsbistand. Selvfølgelig klapper man i hænderne og siger: Hvor er det flinkt og godt af Danmark.

Det, der interesserer mig, er de danskere, som skal lide afsavn for at betale denne ulandsbistand. Det er den lavtlønnede kassedame, som tidligere har været så populær. Det er den enlige far med de tre børn, som skal betale disse penge. Det er jo ikke hr. Elmquist, som af egen lomme giver dette bidrag. Nej, der bliver tvangsopkrævet 6.000 kr. om året pr. borger til uddeling fra politisk side. Det synes vi er urimeligt, og derfor

vil vi ikke være med til, at staten yder ulandsbistand. Staten skal nøjes med at yde katastrofebistand.

Vi har så også nogle forslag omkring atomkraftværker i Østeuropa, og vi støtter som regel også de aktstykker, der handler om bevillinger til familieplanlægning og AIDS-kampagner osv. Men når det gælder den egentlige ulandsbistand, vil vi lade det være op til hver enkelt dansker at afgøre, hvor meget privatøkonomien kan holde til og så gennem indsamlinger fra private organisationer samle de penge ind, som Danmark skal donere.

Så ville jeg nemlig også få mulighed for at fravælge at støtte marxistiske regimer i Afrika og måske i stedet for give min støtte til lande, hvor menneskerettighederne overholdes, hvor man behandler befolkningen ordentligt, og hvor man lader være med at bruge pengene til atomvåbenprogrammer osv. Men den mulighed har jeg ikke i dag. De valgmuligheder har bl.a. hr. Bjørn Elmquist frataget mig og resten af den danske befolkning. Så det er udelukkende et spørgsmål om, at ulandsbistanden ikke skal gives af staten. Den skal gives af individer.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg skal nok love på forhånd, at det ikke skal blive en lang debat. Så det er sidste gang, jeg kommer herop – altså her i forbindelse med hr. Behnkes indlæg. Jeg skal blot præcisere, at rosen ikke alene gik på, at Danmark yder nok så meget og mere end så mange andre, men lige så meget måden, det gøres på, som skaber tillid og tryghed.

Jeg betaler jo også – fuldstændig på samme måde som kassedamen – 6.000 kr. i skat. Hvis der er nogle, der ikke har lyst til at betale til dansk forsvar, som også giver tryghed, må man da gå ud fra, vil jeg sige til dem: Det kan man heller ikke fravælge, da det er en del af tryghedsskabelsen og den globale sikkerhedspolitik, som også kassedamen kommer til at nyde godt af. Men det var altså ikke bare kvantummet, der fik ros. Det var måden, ulandsbistanden blev givet på. Det var det saglige indhold i rosen fra OECD, som jo ikke bare er en hvilken som helst lobbyorganisation.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Bjørn Elmquist har, ligesom jeg selv, det privilegium, at vi begge sidder i Folketingets